

6 kadencja, 86 posiedzenie, 1 dzień (02-03-2011)

6 punkt porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3772 i 3873).

Poseł Adam Gawęda:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Przepraszam bardzo, ale nasz klubowy korytarz jest dosyć długi, w związku z tym jest tutaj trochę daleko.

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska jest Najważniejsza wobec projektu ustawy zmieniającej ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności w celu dostosowania prawa krajowego do nowych przepisów unijnych. Projektowana regulacja stanowi również realizację wniosku Najwyższej Izby Kontroli, zawartego w wystąpieniu pokontrolnym z 26 maja 2008 r. w związku z przeprowadzoną kontrolą funkcjonowania Polskiego Centrum Akredytacji w latach 2005-2007 w zakresie podjęcia koniecznych prac legislacyjnych.

Przyjęte rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z 9 lipca 2008 r. o numerze 765/2008 ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku, odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu, tworzy wraz z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu nowe ramy legislacyjne dla prawa unijnego, harmonizujące wymagania w odniesieniu do produktów i wyrobów wprowadzanych do obrotu na jednolitym rynku Unii Europejskiej. Mówiąc krótko, projekt ustawy ma zapewnić spójność prawa i jego jednolite wdrażanie oraz skuteczne egzekwowanie. Wdrożenie przepisów decyzji Parlamentu Europejskiego do prawa krajowego będzie niezbędne po odpowiednim dostosowaniu dyrektyw do nowych ram legislacyjnych poprzez transpozycję tych dyrektyw.

Projekt ustawy wprowadza zmiany w następujących podstawowych obszarach. Główny to akredytacja. Przewidziany w rozporządzeniu status krajowej jednostki akredytującej jako jednostki upoważnionej przez państwo do dokonywania autorytatywnej oceny kompetencji laboratoriów i innych jednostek oceniających zgodność, a także stawiane jej bardzo wysokie wymagania wiążą się z koniecznością zapewnienia skutecznego nadzoru nad działalnością takiej jednostki. Dotychczas minister gospodarki sprawujący nadzór nad Polskim Centrum Akredytacji nie posiadał uprawnień do zatwierdzania sprawozdań finansowych z działalności centrum. Projekt ustawy ma na celu danie ministrowi takich uprawnień.

Drugim takim obszarem jest nadzór rynku. Ustawa o systemie zgodności określa zasady wprowadzania do obrotu wyrobów objętych zarówno dyrektywami nowego podejścia, jak i innymi aktami prawa unijnego, niebędącymi takimi dyrektywami. Zasady funkcjonowania systemu kontroli wyrobów i nadzoru rynku zostały natomiast określone wyłącznie dla dyrektyw nowego podejścia.

Projekt tej ustawy obejmuje również inny ważny obszar - kontrolę produktów przywożonych do krajów Unii Europejskiej. Pragnę tu zwrócić uwagę, że niezbędne jest takie uregulowanie współpracy organów nadzoru rynku i organów celnych, które zapewni prawidłową realizację przepisów rozporządzenia w zakresie kontroli produktów przywożonych do Unii Europejskiej.

Kolejnym ważnym obszarem jest oznakowanie. Obowiązujące przepisy ustawy o systemie oceny zgodności w zakresie oznakowania są zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu. Ustawa przewiduje również odpowiedzialność karną za naruszenie przepisów związanych z oznakowaniem

produktów.

Wysoka Izbo! Ustosunkowując się do całościowego projektu ustawy, pragnę podkreślić, że Klub Parlamentarny Polska jest Najważniejsza będzie za przyjęciem tych regulacji.

6 kadencja, 86 posiedzenie, 1 dzień (02-03-2011)

**8 punkt porządku dziennego:
Sprawozdanie Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o efektywności energetycznej (druki nr 3514 i 3888).**

Poseł Adam Gawęda:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska jest Najważniejsza wobec projektu ustawy o efektywności energetycznej. Omawiany projekt bardzo szeroko dotyka tego bardzo ważnego obszaru. Odnosi się do promowania, wspierania i uzyskiwania oszczędności energii, zwłaszcza na polu końcowego jej wykorzystania.

W Polsce od kilku lat obserwujemy zmiany i postęp w dziedzinie poprawy efektywności energetycznej. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego ta efektywność w ciągu ostatnich lat spadła o prawie 30%, jednak w dalszym ciągu efektywność polskiej gospodarki w tym zakresie jest dwa razy niższa od średniej europejskiej. To powoduje, że powinniśmy skłonić się ku wprowadzeniu pewnych rozwiązań ustawowych i regulacji, które ten stan zmieniają. Cel tej ustawy stanowią zwiększenie oszczędności energii przez odbiorców końcowych, zwiększenie oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych oraz zmniejszenie strat w przesyłce i dystrybucji energii elektrycznej, ciepła i gazu. Ustawa określa krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej, zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej, zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz uzyskania uprawnień audytora efektywności energetycznej,

Wysoka Izbo! Nie będę w szczegółach odnosić się do konkretnych rozdziałów i artykułów ustawy, ponieważ moi poprzednicy już dosyć wyczerpująco przedstawili zakres oddziaływania tego projektu ustawy, jak również pewne konsekwencje wynikające z jej przyjęcia. Pragnę jedynie podkreślić, iż objętych tą ustawą zostało kilka bardzo ważnych obszarów.

Otóż rozwiązania proponowane w projekcie ustawy są skierowane na podnoszenie świadomości społecznej poprzez edukację i kampanię informacyjną oraz promowanie racjonalnego wykorzystywania energii w gospodarstwach domowych i przemyśle, co jest uzasadnione i stanowi bardzo dobre rozwiązanie.

W art. 6 projektu ustawy określa się zasady sporządzania krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej, w tym w szczególności wskazuje się ministra gospodarki jako organ odpowiedzialny za sporządzanie tego planu. Patrząc na ten plan, możemy wyróżnić trzy podstawowe obszary: sektor mieszkalnictwa, sektor usług i sektor przemysłowy. Wsparcie jest bardzo potrzebne każdemu z nich. W sektorze mieszkalnictwa można wykorzystać Fundusz Termomodernizacji poprzez wprowadzenie przedsięwzięć termomodernizacyjnych w odniesieniu

do budynków mieszkalnych. W sektorze usług zwiększy się udział w rynku energooszczędnych produktów zużywających energię; wsparcie finansowe działań dotyczących obniżenia energochłonności sektora publicznego poprzez realizację programów unijnych. W sektorze przemysłowym należy zwrócić uwagę na wspieranie rozwoju wysokosprawnej kogeneracji poprzez obowiązek nałożony na sprzedawców energii elektrycznej oraz mechanizm wsparcia. Bardzo ciekawym rozwiązaniem jest także system dobrowolnych zobowiązań. Należy wskazać też Program Operacyjny "Infrastruktura i środowisko", poprzez który można wspierać przedsiębiorstwa w zakresie wdrażania najlepszych dostępnych technik. Wprowadzenie systemu białych certyfikatów, o których dość szeroko tutaj mówiono, jest rozwiązaniem korzystnym z wielu względów. Przede wszystkim system ten umożliwi wykorzystanie w sposób efektywny energetycznie istniejącego potencjału oszczędności energii, to znaczy w taki sposób, który pozwala osiągnąć jak największe oszczędności energii w krótkim czasie.

Reasumując, przedłożony projekt ustawy będzie poparty przez Klub Parlamentarny Polska jest Najważniejsza. Dziękuję bardzo.